

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 26 stycznia 2024 r. – X/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-53/24, Daraa ⁽¹⁾)

(C/2024/2919)

Język postępowania: francuski

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona przeciwna: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy procedura rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego na granicy lub w strefie tranzytowej przez wnioskodawcę, który w trakcie tej procedury pozostaje zatrzymany w miejscu położonym pod względem geograficznym na terytorium państwa, lecz traktowanym na mocy aktu prawnego na równi z miejscem położonym na granicy, jest objęta zakresem stosowania art. 43 dyrektywy 2013/32/UE ⁽²⁾?
- 2) Czy zakresem stosowania art. 43 dyrektywy 2013/32/UE jest nadal objęte rozpatrywanie takiego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez wnioskodawcę, który po upływie terminu czterech tygodni ustanowionego w art. 43 ust. 2 dyrektywy 2013/32/UE zgodnie z prawem krajowym został przyjęty z mocy prawa na terytorium państwa, lecz na podstawie kolejnej decyzji o zatrzymaniu pozostaje umieszczony w tym samym miejscu, które pierwotnie było uznane za miejsce na granicy, a od tego momentu jest kwalifikowane przez organy jako miejsce położone na terytorium państwa?
 - Czy to samo miejsce zatrzymania, w ramach tej samej procedury dotyczącej udzielenia ochrony międzynarodowej, może być pierwotnie traktowane na mocy aktu prawnego na równi z miejscem położonym na granicy, a po uzyskaniu przez wnioskodawcę zezwolenia na wjazd na terytorium państwa wskutek upływu terminu czterech tygodni lub w następstwie decyzji o dalszym rozpatrywaniu wniosku – uznane za miejsce położone na terytorium państwa?
 - Jaki jest wpływ zatrzymania wnioskodawcy w tym samym miejscu, które pod względem geograficznym jest położone na terytorium państwa, lecz które pierwotnie było traktowane na równi z miejscem położonym na granicy, a następnie, z powodu upływu terminu czterech tygodni, zostało zakwalifikowane przez organy belgijskie jako miejsce zatrzymania na terytorium państwa, na właściwość czasową i przedmiotową organu rozstrzygającego?
- 3) 1. Czy organ rozstrzygający, który rozpoczął rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach procedury granicznej i który nie dotrzymał ustanowionego w art. 43 ust. 2 dyrektywy 2013/32 terminu czterech tygodni na rozpoznanie tego wniosku lub który wcześniej wydał decyzję o dalszym rozpatrywaniu wniosku, może kontynuować rozpatrywanie tego wniosku w trybie priorytetowym w rozumieniu art. 31 ust. 7 tej dyrektywy, mimo że wszystkie czynności dochodzeniowe, w tym przesłuchanie, zostały dokonane przed upływem tego terminu, gdy wnioskodawca ze względu na fakt, że jego zatrzymanie jest niezbędne »w celu uzyskania informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, szczególnie gdy istnieje ryzyko ucieczki wnioskodawcy«, pozostaje zatrzymany na podstawie decyzji innego organu w tym samym miejscu zatrzymania, traktowanym pierwotnie na równi z miejscem położonym na granicy?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

2. Czy organ rozstrzygający, który rozpoczął rozpatrywanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach procedury granicznej i który nie dotrzymał ustanowionego w art. 43 ust. 2 dyrektywy 2013/32 terminu czterech tygodni na rozpoznanie tego wniosku lub który wcześniej wydał decyzję o dalszym rozpatrywaniu wniosku, nie przeprowadziwszy w tym terminie przesłuchania wnioskodawcy, może kontynuować rozpatrywanie tego wniosku w trybie priorytetowym w rozumieniu art. 31 ust. 7 tej dyrektywy, gdy wnioskodawca ze względu na fakt, że jego zatrzymanie jest niezbędne »w celu uzyskania informacji, na których opiera się wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, a których uzyskanie bez zatrzymania byłoby niemożliwe, szczególnie gdy istnieje ryzyko ucieczki wnioskodawcy«, pozostaje zatrzymany na podstawie decyzji innego organu w tym samym miejscu zatrzymania, traktowanym pierwotnie na równi z miejscem położonym na granicy?
- 4) Czy takie stosowanie przepisów krajowych jest zgodne z wyjątkowym charakterem zatrzymania wnioskodawcy wynikającym z art. 8 dyrektywy 2013/33/UE ⁽³⁾ oraz z ogólnym celem dyrektywy 2013/32?
- 5) Czy art. 31 ust. 7, art. 31 ust. 8 oraz art. 43 i 46 dyrektywy 2013/32 w związku z art. 47 Karty ⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że [Conseil du contentieux des étrangers (sąd do spraw cudzoziemców)] rozpoznający skargę na decyzję wydaną w ramach procedury wszczętej na granicy powinien uwzględnić z urzędu przekroczenie terminu czterech tygodni?

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

⁽⁴⁾ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej.